

ГЛАВА ПЕТНАДЕСЯТА.

СВЯТО-АНДРЕЙСКА СКУПЧИНА И ПОВРАЩА- НИЕ-ТО НА КНЯЗЪ МИЛОША ОБРЕНОВИЧА ВЪ СЪРБИЯ (1858. год.)

Подъ владение-то на князъ Александра Кара-Георгиевича отъ годинѫ 1842. до 1858. ако че ся и неможи отречи това, че е Сърбія напредовала въ разны погледы, най-паче по правосудиѣ-тѣ стрѣкѫ, заради кои-то е издаденъ законикъ гражданскій и постѣживаніе-то судейско (рѣдъ-тѣ) точно опредѣлено, освенъ това по просветиѣ-тѣ стрѣкѫ, въ кои-то сѫ основани много училища и разны по-высоки и по-ниски учебны заведенія; обаче и покрай всичко това пакъ трѣба да ся признае, че е Сърбія твърдѣ много изгубила отъ предишнѣ-тѣ си важность и силѣ, защо първо оная партія, коя-то бѣше достигнала съ помощиѣ-тѣ на порта-та до владѣніе-то, трѣбала е твърдѣ много да угодява на турско-то правительство и да му отслабя и отпушта на желанія-та съ голѣмо оцѣрбение на политични-тѣ права и на внѣтрѣшна-та самосталность сърбска; второ и самий-тѣ князъ, кой-то бѣше избранъ отъ народъ-тѣ само за свое-то лице а пакъ отъ портѣ-тѣ само приврѣмяно безъ наследство като князъ Сърбскій признатъ, утивалъ е по-много на това, да придобие на себе си задоволство-то и благонаклоностъ-тѣ на порта-та а освенъ това и благоволение-то